

i porządku publicznego w wypadkach zakłóceń takowego przez osoby wojskowe nawet bez specjalnego wezwania wkraczały z potrzebną interwencją i dokładały usilnych starań do przetrzeźwienia porządku na stacjach kolejowych zwłaszcza w miejscowościach gdzie niema wojskowych władz bezpieczeństwa (żandarmerji) stosując się przytem do przepisów rozporządzenia ministrów spraw wojskowych i spraw wewnętrznych z dn. 20 kwietnia 1920 r. o trybie postępowania funkcjonariuszów policji przy wykonywaniu czynności służbowych w stosunku do osób wojskowych (rozkaz № 49 p. I.).

Na mocy rozporządzenia ministerstwa pracy i opieki społecznej, № 61 z 21-V b. r. został utworzony urząd emigracyjny przy ministerstwie pracy i opieki społecznej.

W myśl powyższego rozporządzenia w urzędzie ześrodkowują się wszystkie sprawy dotyczące emigracji, reemigracji, imigracji i opieki nad wychodźcami.

Ponieważ w myśl art. 9 urząd emigracyjny koresponduje w zakresie swojej kompetencji bezpośrednio ze wszystkimi władzami Rzeczypospolitej wewnątrz i zewnątrz kraju, przeto podaje się do wiadomości z poleceniem wykonywania wszelkich zarządzeń, rozporządzeń i poleceń urzędu emigracyjnego M. P. i O. S. wydawanych w zakresie jego kompetencji i udzielanie mu w swoim zakresie potrzebnej pomocy i poparcia.

W myśl rozkazu komendy P. P. na Małopolskę we Lwowie L 9106 z 14/V r. b. został posterunek Zakrzów, w pow. wielickim utworzony, w którego rejon wchodzi następujące gminy: Brzegi Grabie, Węgrzce Wielkie, wraz ze stacją kolejową Mała Wieś, Ochmanów i Zakrzów, które to gminy odpadają z rejonu posterunku Bierzanów, następnie gminy: Stomiróg, Zagórze, Bodzanów i Suchoraba, które to odpadają od rejonu posterunku Trąbki.

Z dniem 1 czerwca 1920 r. w skład tego posterunku P. P., wchodzi jako komendant posterunku przodow. Roman Widła, z posterunku Wiśniowa, jako podkomendni st. poster. Aleksander Różycki, poster. Jan Ronik, prow. poster. Franciszek Masłoń i Stanisław Rubinowicki; zaś st. przod. Grzegorz Mereniuka, przenosi się równocześnie z posterunku Wieliczka na posterunek Podstolice, w charakterze komendanta tegoż posterunku.

Niżej wymienieni prow. poster. ukończyli szkołę posterunkową przy powiatowej komendzie Policji Państwowej w Krakowie, z następującym postępowaniem:

Z postępowaniem bardzo dobrym:

Jan Kwater.

Z postępowaniem dobrym:

Wojciech Nowak, Władysław Dobrucki, Jan Sikora, Andrzej Michno, Paweł Sawicki.

Z postępowaniem dostatecznym:

Stanisław Pauch, Franciszek Kopara, Franciszek Franaszek, Andrzej Kopeć, Jakób Krieger, Franciszek Sitko.

Z postępowaniem niedostatecznym

Jan Krawczyk, Dominik Kisielewicz i Wincenty Orlik.

Wszyscy którzy ukończyli z postępowaniem dostatecznym i niedostatecznym, zostaną w późniejszym czasie do szkoły okręgowej przy P. P. Powołani. Powyższy wynik kwalifikacyjny należy w listach kwalifikacyjnych uwidocznic.

Po ukończonym kursie zostają przeniesieni: prow. poster. Wojciech Nowak z posterunku Zielonki na posterunek Liszki, Władysław Dobrucki z posterunku Giebułtów na posterunek Wyciąże, Andrzej Michnowski z posterunku Bronowice na posterunek Rybna, Franciszek Kopera z posterunku Czyżyny na posterunek Giebułtów, Dominik Kisielewicz z posterunku Górka Narodowa na posterunek Czernichów i Wincenty Orlik z posterunku Olsza na posterunek Zabierzów.

Okrąg Przemyski.

Posterunek P. P. w Pozdźwacu pow. Przemysł. został z dn. 9 maja 1920 r. zwinieły. Gminy należące do rejonu tego posterunku przydzielono do posterunków P. P. w Medyce i Stubnie tegoż powiatu.

Okrąg Lubelski:

Starszemu przodownikowi rezerwy policji IV okręgu w Zamościu Buszmanowi Michałowi oraz posterunkowemu tejże rezerwy Wacławowi Budzyckiemu za energiczną i sprawną działalność, rezultatem której było wykrycie i aresztowanie przez nich trzech bandytów, udzielam pochwały.

Komendantowi posterunku Kazimierz, pow. Puławskiego, st. przodownikowi Skulskiemu Marjanowi za ujęcie oddawna poszukiwanego bandyty Krzyżanowskiego — sprawcy wielu napadów, udzielam pochwały.

St. przodownikowi Policji pow. Radzyńskiego, Władysławowi Ostrowskiemu, za energiczną działalność podczas obławy za złodziejami, udzielam pochwały.

Okrąg Kielecki.

Przy niniejszym podaje się od pis pisma izby skarbowej Kieleckiej z dn. 13 maja 1920 r. № 6249 611, II w przedmiocie opłat stemplowych do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Do Komendy Okręgu Kieleckiego policji państw. w miejscu.

Na pismo z dnia 7 maja 1920 r. № 7369 izba skarbowa oznajmia, że zgodnie z rozporządzeniem ministerstwa skarbu z 12 listopada 1918 r. ogłoszonym w Monitorze Polskim № 205, należy stosować na obszarze b. okupacji aust.-węg. w przedmiocie opłat stemplowych rosyjs. ustawę stemplową wydanie z r. 1903 (zbiór praw T. V.) z modyfikacjami wprowadzonymi uchwałą roz. rady ministr. zatwierdzoną 4-X 1914 r. zawierającą podwyższenie niektórych stawek opłat stemplowych (zbiór pr. i rozpr. № 308 z r. 1914) i rozporządzeniem c. i Gen. Gub. wojskowego z 27 sierpnia 1918 r. (Dzien. rozp. zarządu wojskowego w Polsce, cz. XVI, poz. 53), dotyczące ustanowienia państwowych podatków, innych danin i kar w walucie koronowej, tudzież rozporządzenie ministra skarbu w przedmiocie uzgodnienia przepisów o opłatach stemplowych z postanowieniami ustawy z dn. 15 stycznia 1920 r., którą ustanowiono markę polską prawnym środkiem płatniczym (Dz. ustaw № 14, poz. 75).

A) Rachunki wystawione przez dostawcę, względnie przez przedsiębiorcę robót, podlegają stałej opłacie stemplowej w kwocie 10 f. od arkusza, jeżeli są wystawione oddzielnie od dokumentu, stwierdzającego zawarcie umowy o dostawę lub robotę, poddanego należytej opłacie stemplowej (art. 20 ust. I.) ustawy stemplowej art. II § 9 rozp. b. Gen. Gub. z 27-8 1918 r. i art. 3 rozp. min. skarbu Dz. Ust. № 14 poz. 75).

Też opłacie stemplowej podlega także rachunek handlowy, dotyczący transakcji handlowej, ujętej w formę listu handlowego, lub innego dokumentu, od którego opłatę stemplową w całości uiszczono (art. 59 ust. stempl.).

B) Rachunki, które można uważać za dokumenty, stwierdzające zawarcie umowy o dostawę (t. j. np. gdy rachunek jest wynikiem umowy (transakcji) handlowej, co do której nie sporządzono innego dokumentu pisemnego podlegają:

a) opłacie stemplowej procentowej w wysokości 0,1%, jeżeli dotyczą:

1) umów (transakcji) handlowych, t. j. umów których przedmiotem jest towar, a osoba, nabywająca ten towar, jest kupcem, fabrykantem, rzemieślnikiem i t. d. i nabywa ten towar bądź celem dalszej odsprzedaży, bądź celem przemysłowej przeróbki.

2) dostawy płodów gospodarstwa rolnego przez właścicieli ziemskich (art. 57 i 3 i 8 ustawy stemplowej, art. II § 10 i 3 rozp. Gen. Gub. z 27-8 1918 r. i art. 8 rozp. min. skarbu z 25-I 1920 r. Dz. Ustaw № 14, poz. 75).

b) opłacie stemplowej procentowej w wysokości 0,5 proc. od sumy wydatków, jeżeli suma ta przewyższa kwotę 100 mk. (dawniej 50 rb.) i jeśli dokument nie odnosi się do umów, o których mowa pod a) art. 51 i 1 ust. stempl. oraz rozp. min. skarbu z 25-I 1920 r. Dz. Ust. № 14 poz. 75).

Umowy tej kategorii, względnie rachunki, stwierdzające te umowy, na sumę do kwoty 100 mk. podlegają opłacie stemplowej stałej w kwocie 30 fen. za każdy arkusz (art. 18 i 4 ustawy stemplowej § 9 rozp. Gen. Gub. z 27-8 1918 r. i art. 3 rozp. min. skarbu z 25-I 1920 r. Dz. Ustaw № 14, poz. 75).

C) Wolne od opłaty stemplowej są:

a) rachunki opiewające na sumę nie wyższą od 10 mk. (5 rb.),

b) rachunki wystawione przez towarzystwa i instytucje oświatowe, zakłady naukowe, instytucje dobroczynne, użyteczności publicznej i religijne, bez względu na wysokość sumy.

Dyrektor Izby Skarbowej

(—) B. Markowski.

Unieważnione legitymacje.

Unieważnia się zagubioną legitymację: poster. 7 kom. Jana Barskiego № 2031.

Unieważnia się zagubioną legitymację: posterunkowego rezerwy Adama Sikorskiego № 760.

Posterunkowy Józef Madurski ze stanu rezerwy O. K. P. P. w Przemysłu zgubił swą legitymację wystawioną przez tut. Komendę z datą 22 stycznia 1920 Nr. 310. — Legitymację tę unieważnia się, zaś w razie znalezienia takiej należy się ją odesłać do tut. komendy.

Poster. Michał Kułaga ze stanu ruchomej Straży Kolejowej P. P. w Krakowie zgubił swą legitymację Nr. 74 wystawioną przez O. K. P. P. Kraków a potwierdzoną przez Dyрекcję Kolei Państwowej Kraków.

St. poster. Jan Wiśniewski ze stanu P. K. P. P. Rzeszów zgubił książkę chorych posterunku P. P. Trzciana.

Powyższe dokumenta unieważnia się a w razie znalezienia należy takowe z powołaniem się na powyższy rozkaz tut. Komendzie przedłożyć.

Unieważnia się zagubioną legitymację: posterunkowego 9 kom. Stanisława Cichockiego № 977-D.

Posterunkowy Policji pow. Konstantynowskiego, Nowosielski Jan, zagubił swoją legitymację za Nr. 3463. Dokument ten niniejszym unieważnia się.

SZCZĘŚĆ BOŻE!

Zawarli małżeństwa: Przodow. Marcin Sieradzki ze stanu P. K. P. P. Pilzno z p. Marią Tragarz, dnia 13 maja 1920 w Łękach górnych.

St. poster. Stanisław Krzenień z Ekspozytury U. S. P. Wadowice z p. Stefanją Stoczek dnia 24 kwietnia 1920 w Skawinie.

St. poster. Zaharjasz Bagiera ze stanu P. K. P. P. Wieliczka z p. Zofją Kowalską, dnia 1 maja 1920 r. w Wieliczce.

St. poster. Jan Mikula ze stanu P. K. P. P. Jasło z p. Katarzyną Kupiec, dnia 8 maja 1920 w Trzcinicy.

St. przodownik Michał Niezgoda ze stanu P. K. P. P. w Krośnie, zawarł związek małżeński z panną Stanisławą Iwańską z Dukli, dn. 8 maja 1920 r.

St. przodow. Teodor Kidan ze stanu P. K. P. P. Podgórze, zawarł związek małżeński z wdową Anną Śniegowską, dnia 1/VI 1920 r. w Podgórzu.

KORESPONDENCJE.

—:— WILNO.

Na posterunku w grodzie Gedymina.

(Korespond. własna „Gaz. Pol. Państw.“).

(Dokończenie).

Ludność miejscowa, jak wiadomo różnoplemienna, pod względem kulturalnym nieco odstała, obarczona jest nadto antogonizmami narodowościowymi. Nie brak elementu napływowego, Bóg wie z kąd, przybyłego. To też braki te dają się niezmierzenie odczuwać, zwłaszcza w nieskordynowanym jeszcze społecznie i ekonomicznie zdruzgotanym przez wojnę życiu ogólnem. Po pierwszym entuzjazmie, z powodu przybycia wojsk polskich, po przycichnięciu i przyczajeniu się w postrachu żywiołu bolszewickiego, zaszczepionego tu rozlegle, zaczęła podnosić łeb hydra samowoli. Nieuniknione następstwa pobliża frontu — dezercja i morderstwo — wytworzyły bandy zbrojne, po kilkudziesięciu opryszków, które w biały dzień, w środku miasta dokonywały terrorystycznych zamachów i rabunków. Jak się miał temu przeciwstawić jednostkowy policjant?

Dopiero ustanowienie, prócz posterunków stałych, patrolów okrężnych, ze współudziałem żandarmerji konnej oraz wojska przywróciły nieco ładu i bezpieczeństwa. Wydatną nad wyraz działalność wykazała policja kryminalna, czyli t. zw. wydział śledczy.

Cały szereg organizacji terrorystycznych wyłowiono: wielu zamachom w porę zapobieżono. Zdarzały się i jednostkowe objawy niesłychanej odwagi, naprz. jeden z agentów